

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2495/2020
24.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вељко Мрдак, адвокат из ..., против тужене „Комерцијалне банке“ а.д. Београд, коју заступа Немања Алексић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1964/19 од 29.11.2019. године, у седници одржаној 24.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1964/19 од 29.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1964/19 од 29.11.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1964/19 од 29.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П 1595/18 од 14.05.2019. године. Том првостепеном пресудом утврђено је да је ништава одредба члана 9. став 1. тачка 1. Уговора о динарском кредиту са девизном клаузулом за куповину стамбено објекта уз коришћење средстава из буџета РС од 08.12.2009. године, који је закључен између парничних странака, којим се корисник кредита обавезује да по основу трошкова обраде кредитног захтева и пуштања кредита у коришћење банци плати једнократну накнаду у висини од 0,5% од износа одобреног кредита из члана 1. наведеног уговора, док је ставом другим тужена обавезана да тужиоцу на име стицања без основа исплати 20.559,00 динара са законском затезном каматом од 28.12.2009. године до исплате и да јој накнади трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су

са правним ставом овог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења делимичне ништавости уговора и стицања без основа, поднета је 09.10.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 20.559,00 динара. Поступак је спроведен по правилима прописаним за спорове мале вредности.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужене недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић